

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dan. Stalii Regulae Philosophicae explicatae & Orationes aliquot

Stahl, Daniel

Jenae, 1662

Regula XI. Ae qui voca non habent proprietates

urn:nbn:de:bsz:31-102400

retur: *Homo habet proprietates animalis. E homo & animal habent easdem proprietates*; negarem consequentiam, & puto satis perspicui, antecedens verum, consequens esse falsum. Etsi enim homo habeat proprietates animalis, quod negari non potest, non tamen eadē sunt proprietates hominis & animalis, quoniam proprietates animalis etiam insunt brutis, quibus proprietates hominis non competunt. Quod si non sunt eadem proprietates hominis & animalis, E. homo & animal non habent easdem proprietates.

VI. Quod si quis Majorem propositionem & Regulam nostram ita limitare velit: *Qua habent easdem proprietates tanquam proprietates*, id est, ita, ut sint utriusque eorum proprietates, *illa eandem habent essentiam*, (quod quidem modò minor falsa est, sicut ex dictis constat) non repugnabimus.

REGULA XI.

Aequivoca non habent proprietates.

I. Ratio est, quia proprietates præsupponunt essentiam, eamque indivisibili nexu sequuntur. Quæcunque ergò non habent essentiam, nec proprietates habent. Sed æquivoca non habent essentiam. E. nec proprietas. Minor patet ex naturâ æquivocorum, quoniam nimirum non habent unam essentiam, quemadmodum animal quoddam & fides, ut significantur nomine leonis, unam
essen-

essentia
quia q

II.

est co

ciden

hâc co

tur eff

turis, f

III.

hæc es

comm

sentia

Et co

tere e

pro e

IV.

sumu

notia

nima

nis le

ctu v

sentia

ad for

& hoc

ceup

quivo

mal q

leo, su

dam

essentiam non habent. E non habent essentiam: quia quod non est una essentia, non est essentia.

II. Hoc principio probant Scotistæ, ens, ut est commune Deo & creaturis, substantiæ & accidenti, non esse æquivocum: quia nimirum in hac communitate habet proprietates, quæ dicuntur esse unum, verum, bonum, Deoque & creaturis, substantiæ & accidenti competunt.

III. Dicis: Æquivoca habent essentiam, quia hæc est eorum essentia, quod eorum nomen solum commune sit, ratio vero essentia diversa, quæ essentia est una & communis omnibus æquivocis. Et confirmatur ex §. I. ubi diximus, in morem patere ex naturâ æquivocorum, ubi natura sumitur pro essentia.

IV. Resp. De æquivocis dupliciter loqui possumus: I. Quantum ad *materiale*, seu substratum notioni, quæ dicuntur æquivoca: qualia sunt *animal quoddam*, & *quoddam sidus* respectu nominis *leo*; & *animal quoddam* & *mons* quidam respectu vocis *Taurus*. Et hoc modo æquivoca nec essentiam habent, nec proprietates. II. Quantum ad *formale*, per quod aliqua dicuntur æquivoca: & hoc modo habent eandem naturam & essentiam, ceu probat argumentum §. III. Sed hæc ratione æquivoca non sunt æquivoca. Nam cum dico, *animal quoddam* & *quoddam sidus* respectu nominis *leo*, sunt æquivoca; & *animal quoddam* & *mons quoddam* respectu nominis *Taurus* sunt æquivoca, & sic

Ddd 5 de

de aliis; vox hæc *equivoca* non tribuitur illis æquivocè & in diversa significatione, sed in eadem, estque illorum, quatenus sumuntur respectu huius vocis *equivoca*, eadem ratio & essentia.

REGULA XII.

Accidentia quinti prædicabilis primò & immediatè competunt individuis, & secundariò, seu eorum interventu, speciebus sive universalibus.

Contra.

Propria primò & immediatè speciebus seu universalibus, secundariò singularibus seu individuis competunt.

I. Accidentia propria fluunt ab ipsa essentia & ratio, cur alicui aliquâ proprietas conveniat, est ipsa essentia. Quia verò essentia abstrahitur ab ipsis singularibus & individuis, & sic abstracta est universalis, ideò propria dicuntur primò & immediatè competere universalibus seu speciebus, individuis autem seu singularibus ex consequenti, seu ratione specierum: propterea nimirum, quia sub speciebus continentur. Ut si quaeramus, cur Petrus sit *ἑλαστικός*? respondetur, quia est homo, vel quia est animal rationale, & quia homo & animal rationale universalia sunt, ideò τὸ *ἑλαστικόν* primò universali, nempe speciei, quæ est homo, ex consequenti verò Petro etiam & aliis individuis hominis attribuitur.

II.